

La Cenicientera

Il·lustracions de Muntsa Cabetas

COMARCA DEL
matarranya

La Cendrolera

Il·lustracions de Muntsa Cabetas

COMARCA DEL
matarranya

Vall-de-roures/Valderrobres, 2019

Contes tradicionals del Matarranya.

La versió que repleguem es de Calaceit.

Al llibre *Lo Molinar 1. Narrativa i Teatre'* es recull la versió de la Cendrolina de Massalió, i la fórmula és:

—Cendrolina, mendrolina, cul cagat, pinyol d'oliva.

A més es recullen les següents variants de del conte de la Cendrolina:

Arenys de Lledó i la Torre del Comte la madastra i la germanastra li diuen:

—Calla, calla, Cendrolera, mendrolera bufa el foc i fes faena.

A Ràfels, la fórmula és: —Cendrillera, mandrillera, fica el cap dins la pastera.

© Muntsa Cabetas Samper, 2019, per les il·lustracions.

© Comarca del Matarraña / Matarranya, 2019, per l'edició.

Av. Cortes de Aragón, 7, 44580 Valderrobres, Teruel.

www.comarcamatarranya.es

Disseny i producció gràfica: Terès & Antolín s.c. www.teresantolin.com

Dipòsit Legal: TE-90-2019

ISBN: 978-84-09-10537-3

Ŧ'ere una xica que vivie amb la seua madrastra i dos germanastres que li feen fer totes les faenes de casa i sempre la enviaen al cendrer. I s'ho passae molt mal perquè sempre anave bruta i plena de cendra. Li dien:

-Cendrolera, mendrolera, fes la cena que ton pare ja ha vingut!

Pero la Cendrolera tenie una vareta de la virtut que li concedie lo que demanave.

Un dia el rei va fer una festa al poble. La mare i les germanastres es van emperifollar per a anar al ball i li van dir a la Cendrolera que havia de deixar la casa ben llímpia i arreplegada. Ella, en llimpiar la casa, va agarrar la vareta de la virtut i li va dir:

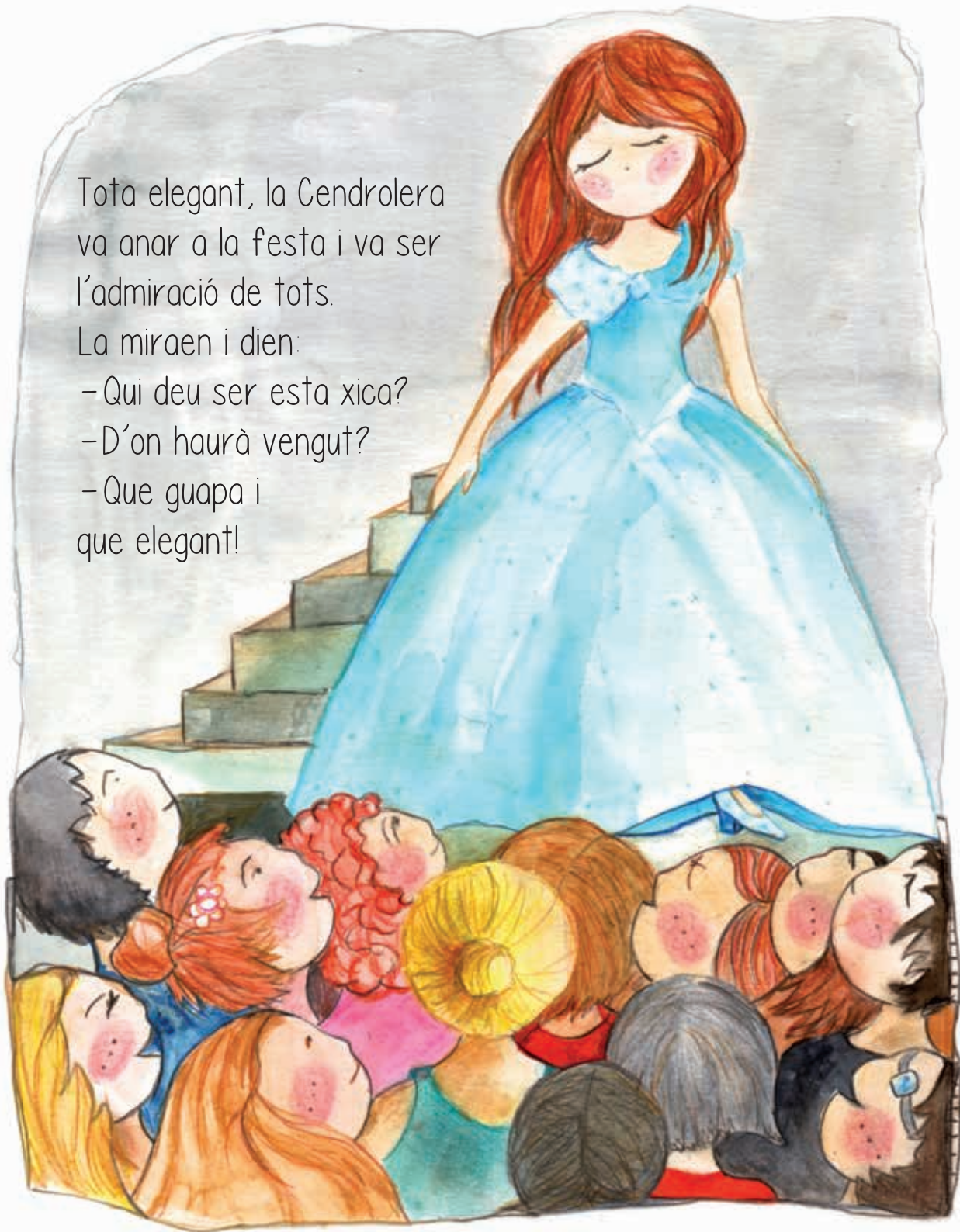
–Vareta de la virtut, pel poder que tens, vull un vestit per a poder anar al ball, un vestit preciós, tou, i ple de campanetes en unes sabates de cristall.

Això sí, abans de les dotze, al primer toc, havia de tornar cap a casa, perquè s'acabae l'efecte màgic.

Tota elegant, la Cendrolera
va anar a la festa i va ser
l'admiració de tots.

La miraren i dien:

- Qui deu ser esta xica?
- D'on haurà vengut?
- Que guapa i
que elegant!

Lo príncep la va veure enseguida i es va posar a ballar amb ella. Balla que ballaràs, balla que ballaràs. I quan es movie, glin, glin, glin feen les campanetes del vestit, i tots la miraven a n'ella.

A les dotze, sent tocar les campanes i va marxar corrents.
Com anave templada, al baixar les escales va perdre una
sabateta. Lo príncep die:
- A on vas, a on vas? I va arreplegar la sabateta.

Tal com va poder, la Cendrolera va arribar a casa i es va ficar al cendrer.

Quan van arribar la madrastra i les germanastres li van dir:

- Ai Cendrolera mendrolera, si hagueres vingut al ball, hagueres vist una xica que no se sap d'on ha vingut, guapíssima. Lo príncep no l'ha amollada en tota la nit!

Ella va dir:

-Potser sí, potser no, potser era jo

Elles van contestar:

- Què has de ser tu! Cendrolera mendrolera,
fica el cap a la pastera.

Ella va tornar a dir:

- Si sap sí, si sap no, era jo.

I elles li van contestar:

- Què has de ser tu! Cendrolera, mendrolera, cul cagat pinyol d'oliva

I va insistir:

- Si sap sí, si sap no, era jo.

I elles li van dir enfadades:

- No digues tonteries, que has de ser tu Cendrolera, mendrolera, bufa el foc i fes faena.

Van fer un pregó que passaria el príncep per totes les cases del poble a emprovar la sabateta a totes les xiques, i a la que li anare bé, es casaria amb ella.

Totes les xiques es volien provar la sabateta i feen esforços per a que els entrare.

Tocaen a la porta d'una casa.

– Ja baixem!

L'hi provaen, i res, o el dit, o el taló, no els entreae.

I anaen a un altra casa i lo mateix, lo provaen, forçant, apretant i res, no els anae bé.

Van anar per tot lo poble i sol faltae la casa de la
madrastra. Van baixar les germanastres, totes mudades,
que pareixien sapos, grosses, menudes i fees. Les prove la
sabateta i no els entrae. I diu:
- Aquí n'hi ha un altra xica?

-Oii, no es mou mai del cendrer!, és la Cendrolera, que va sempre bruta i plena de cendra i mascare. Cóm vol que li vaigue bé la sabateta si no va mai a cap puesto.

-Faça-la baixar!

Baixa per les escales i glin, glin, glin, se sentien les campanetes del vestit, i un croc, lo soroll d'una sabateta sol. I quan va arribar a baix, es va provar la sabateta i li va entrar sense cap esforç.

Així es que la
Cendrolera es
va casar amb el
príncep i van ser
molt feliços.

Lo cuento “La Cenrolera” és una història molt popular a nivell mundial. Charles Perrault (Paris 1628-1703) es va inspirar en la tradició oral per escriure’l. Se n’han fet pel·lícules i musicals. A les nostres viles s’explica amb petites variants en el nom, com Cenrolina, Cenrollera o Cenrillera. Esta versió és arreplegada a Calaceit.

Des de la comarca del Matarraña/Matarranya volem contribuir a que los nostres xiquets tornin a escoltar les històries que durant generacions s’han transmès de pares a fills i de iaïos a nets.

C O M A R C A D E L

matarraña

